

KÉKCSEI HÍRADÓ

HELYI KÖZÉLETI LAP • XII. évfolyam, 3. szám • 2017. OKTÓBER

Október hava...

Emlékezzünk elődeinkre

Az aradi vértanúk, az a 12 magyar tábornok és egy ezredes voltak, akiket az 1848–49-es szabadságharc leverése után, az abban játszott szerepük miatt Aradon kivégeztek. Bár, ezen honvédtisztek száma tizenhat, a nemzeti emlékezet mégis elsősorban az 1849. október 6-án kivégzett tizenhárom honvédtisztet nevezi így, gyakran használva a *tizenhárom aradi vértanú*, illetve az *aradi tizenhármak* elnevezést is.

Mindegyikük eleve aktív vagy kilépett császári-királyi tiszt volt, a szabadságharc végén a honvédseregben egyikük altábornagyi, tizenegyen vezérőrnagyi és egyikük ezredesi rendfokozatot viselt. Lázár Vilmos ezredest azért sorolták a tábornokokhoz, mert a szabadságharc végén önálló sereget vezetett irányított. A győztesek ellenben egyikük tábornoki rendfokozatát sem ismerték el hivatalosan. A vértanúk között Kiss Ernő honvéd altábornagy volt a rangidős, aki korábban k.k. (császári-királyi) ezredes volt, a többiek a közös hadseregben ennél alacsonyabb tiszti rendfokozatot viseltek.

Kossuth Lajos 1890-ben, az egyetlen fonografon is rögzített beszédében Aradot a magyar Golgotának nevezte.

Ugyanezen a napon végezték ki Pesten az első felelős magyar miniszterelnököt, gr. Batthyány Lajost.

Az aradi vértanúk:

Knezic Károly, Nagysándor József, Damjanich János, Aulich Lajos, Láhner György, Poeltenberg Ernő, Leiningen-Westerburg Károly, Török Ignác, Vécsey Károly, Kiss Ernő, Schweidel József, Dessewffy Arisztid, Lázár Vilmos

Mit ünneplünk október 23-án?

Az 1956-os év slágere a *Bárhogy lesz, úgy lesz volt. Október 23-án azonban az egyetemi ifjúság és a hozzá csatlakozó tömeg azt mondta: ne legyen akárhogy! Elég volt a megalázottságból, a félelemből és kiszolgáltatottságból, az éjszakai elhurcolásokból és a rögtönítélő népbírósági perekből.*

Az 1956-os forradalom Magyarország népének a sztálinista diktatúra elleni forradalma és a szovjet meg szállás ellen folytatott szabadságharca, amely a 20. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye volt. A budapesti diákok békés tüntetésével kezdődött 1956. október 23-án, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be november 10-én.

Az október 23-i budapesti tömegtüntetés a kommunista pártvezetés ellenséges reakciója és a fegyvertelen tömegre leadott véres sortűz következtében még aznap éjjel fegyveres felkeléssé nőtt. Ez a kormány bukásához, a szovjet csapatok visszavonulásához, majd a többpártrendszer visszaállításához és az ország demokratikus átalakulásához vezetett.

hoz vezetett. November első napjaiban az új kormány megkezdte a tárgyalásokat a Szovjetunióval a szovjet csapatok teljes kivonásáról, a Varsói Szerződésből való kilépésről és az ország semlegességéről. A szovjet politikai vezetés azonban a kezdeti hajlandóság után meggondolta magát, és miután a nyugati nagyhatalmak biztosították arról, hogy nem nyújtanak a magyar kormánynak segítséget, november 4-én a szovjet csapatok hadüzenet nélküli háborút indítottak Magyarország ellen. Az aránytalan túlerővel szemben egyedül maradt ország több napon át folytatott szabadságharca így végül elbukott

PRO ARCHIVO emléklap átvétele a Szabolcs Szatmár- Bereg Megyei Levéltárban

2017. október 28-án **SZEKERES KATALIN** településünk polgármestere ünnepélyes keretek között a megyei levéltárban **PRO ARCHIVO emléklapot** vett át.

Közel negyed évszázad óta a levéltár munkatársai, valamint a hazai és határon túli szakemberek bemutatják, eljuttatják a régiókat érintő kutatásokat, gyűjtéseket, könyveket. Az utókor, a jövő nemzedék ezekből az

anyagokból ismerheti meg a múltját, gyökereit, hagyományait. Ezek megmentése, rendszerezése, tárolása kiemelt feladat. Fontosak a szakmai munkát segítő pedagógusok és civil felajánlók, akiknek munkáját emléklappal jutalmazták. Az átadási ünnepségen megköszönték a levéltárnak adományozott Kékcse községről készült könyveket.

Majd konferencia keretében folytatódott a szakemberek és a meghívottak munkája. Központi téma volt a csehszlovák-magyar lakosságcsere és a felvidéki magyarok csehországi deportálása. Köszöntőt mondott Seszták Oszkár a megyei közgyűlés elnöke. Bukovszky László kisebbségi kormánybiztos, Gara Katalin Magyarország Ungvári Főkonzulátusa is szólt a jelen lévőkhöz. Eszmecsere, beszélgetés, tapasztalatok átadásával folytatódott a délután.

Gergely Istvánné
könyvtáros

Halottak napjára

Égő gyertyák, koszorúk, virágok,
Szinte átfogják az egész világot.
Halottak napja van, emlékezünk,
Drága halottaink, mi nem feledünk.
Emléketek, míg élünk, bennünk él,
Arcotok gyakran vissza-vissza tér.
Visszatér emléke a mosolyotoknak,
Gondoskodástoknak, a munkátoknak,
Az emberségeteknek, a szereteteteknek,
Sokat adtatok a maradó életnek.
Elmentetek, mint ősszel a levél,
Hantotokat fedi a fény és az éj.
Sírotra virágot, míg élünk, viszünk,
Halottak napján rátok emlékezünk.

– pb –

40 év mögöttem...

Ezzel a szép verssel kívánok az általános iskola valamennyi dolgozója nevében, Gergely Istvánnénak nyugdíjazása alkalmából erőt, egészséget s aktív, hosszú nyugdíjas éveket

Szűcs Sándor Gábor:

Tanító búcsúztató

Ősz elején a szív hevesebben dobban,
Sok gyermek szempárba éltető tűz lobban.
Új tanítani való, új célok, vágyak,
Oktatni kell! Egyik feladat sem várhat.

Délutáni játszótéri vidám játék,
–"Galád idő ne rohanj! Várj még! "
Hiába kérleli a Tanító és a gyermek,
A napok egyre kíméletlenül telnek.

Amikor a munka immáron Hivatás,
"Ép testben ép lélek" - a fő hitvallás.
Testnevelés órák és kirándulások,
Kis szívekbe ültetett boldogság lángok.

Az idő a fiatalság, a szépség,
De nem veheti el az emlékek képét.
A legnagyobb, legfőbb érzést: a Szeretetet.
Amely körbeölel Tanítót, gyermeket.

Az idő folyamában örök ikonok,
Kitörölhetetlen Lélek lenyomatok.
Holnap elcsendesül csengő gyermeki szó,
Az iskola üres, néma a folyosó.

Aranydiplomás pedagógusok Kékcsén

2017 szeptemberében Kékce településről két nyugdíjas pedagógustanár kapta meg az **aranyoklevelet**. Ötven év értékes, szakmai munkájuk elismeréseként.

Gergely Elemérné (Pál Irma) biológia-földrajz szakos tanár a Nyíregyházi Egyetem, Kodály Zoltán Kulturális Centrumában, ünnepélyes szenátusi ülésen került sor a diploma átadására. Először dr. Kovács Ferenc polgármester köszöntötte az első éves hallgatókat (1400 főt), valamint az első női rektort, dr. Figula Erikát. Ezután az egyetem rektora a hála és köszönet szavaival fordult az arany, a gyémánt, a vas, rubin és márvány diplomára várók felé.

Köszöntője után nagy tisztelettel átnyújtotta, egyénenként, a színpad elé járulóknak, a megérdemelt diplomákat, egy szál virág kíséretében. Az ünnepeltek szemében öröm és könny csillogott. Elkísérték őket a házastársak, gyermekeik, barátai, családtagok. Gergely Elemérnét is elkísérték a gyermekei és családtagjai. Meghívásával megtisztelte, volt igazgatónőjét, Zöld Zoltánnét (Soltész Julianát) és Pál Józsefnét (Barati Évát) igazgatóhelyettesét, hiszen évtizedeken át dolgoztak együtt, egy tantestületben. A vendégek gratuláltak és osztottak kolléganőjük örömeiben.

Röviden szeretnénk életútjukat felidézni.

Gergely Elemérné Kékce községben született. Itt végezte általános iskolai tanulmányait. A Kisvárdai Beszenyei György Gimnáziumban tett érettségi vizsgát. 1961-től a Kékcei Általános Iskolában tanított. Közben Nyíregyházán a Tanárképző Főiskolán végezte tanulmányait és nevelte 3 gyermekét. 1967. október 11-én megszerezte szaktanári diplomáját. Később vizsgát tett a „mezőgazdasági és háztartási ismeretek” tantárgyból is, amely tantárgyat 10 éven át tanította, férjével együtt. A mai napig fájó szívvel gondol vissza a megszüntetett gyakorlókeretre, a Tanműhelyre és tankonyhára. Tantárgyait nagy lelkesedéssel tanította, egészen nyugdíjazásáig. Szaktantermet hozott létre az eredményesebb tanítás érdekében. Az iskola volt második otthona és egyben egyetlen munkahelye. Itt tanította gyermekeit, unokáit is. Sok feladatot vállalt iskolán belül és kívül is. Szakkörököt vezetett (elsősegélynyújtás, csecsemőgondozás, környezetvédelmi, közlekedés-járőr). Járási, megyei, országos versenyeken értek el helyezéseket, tették ismerté községünket. Volt munkaközösség-vezető, szakszervezeti bizalmi, ifjúságvédelmi felelős. Több osztálynak volt osztályfőnöke. Közülük már a 3. osztálya szervezett 25-30 éves osztálytalálkozót. Legutóbb Vincze Károlyné (Szabó Jolán) szervezte meg 2017. augusztus 26-án a 30 éves osztálytalálkozót, nagy sikerrel.

Bekapcsolódott a község, kulturális életébe (nyugdíjas klub, nótáéneklési rekord, népdalgyűjtés, múzeumgondozás, gyarapítás stb.). 3 ciklusban vett részt az önkormányzat munkájában. Gyűjtőmunkába kezdett a faluban. Idős emberek segítségével létrehozta a „Néphagyományok és Népszokások” c. könyvét, melyet a 2013-as Falunap alkalmából mutattak be a lakosságunknak.

Kívánjuk, hogy sok ilyen diplomás pedagógus vehesse még át Községünkben, ezeket az elismeréseket!

Gergely Istvánné

„Köveletek, mert tisztellek”

Ez a mottó végig kísérte Pál Béláné matematika-fizika szakos nyugdíjas pedagógus munkáját és életútját. A körülmények és a lehetőségek találkoztak életében, a matematikát már az általános iskolában megszerette, pedig összevont osztályban tanult. A körülmények adta lehetőségek azonban előnyt jelentettek, hiszen a nagyobbaktól lehetett tanulni.

Középiskolai tanulmányait leányiskolában szerette volna folytatni, így jutott el a Kisvárdai Leánygimnáziumba, ahol a matematika szeretete tovább erősödött. Ennek ellenére nem a tanári pálya vonzotta, óvónő szeretett volna lenni, ezért több mint két évig zongorázni tanult.

A szülői támogatás végig kísérte életét, a tanulás érték volt a családban, s minden támogatást megkapott, amit lehetett az akkori világban.

Érettségi után lehetőség volt főiskolára felvételizni, s képesítés nélkül tanítva a költségeket is megkereshette tanulmányaihoz.

1963-ban Lónyára helyezték, ahol egy éven át dolgozott, kemény munka állt mögötte, hiszen nappal dolgozni éjszaka tanulni kellett. De itt ismerkedett meg férjével, Pál Béla tanár úrral, aki tanítóként, majd földrajz-rajz szakos tanárként végzett a főiskolán.

1964 újabb állomás Jolika néni életében, Nyírtasson dolgoztak immár férjével, Béla bácsival, s itt fo-

galmazódott meg benne pedagógiai célkitűzése, „meddig akarok eljutni ezekkel a gyerekekkel, mi a célom”. A cél „eljuttatni „a gyerekeket, emberségre nevelni őket, pedagógiai munkájában legalább olyan fontos helyet kapott, mint megtanítani a matematika, fizika rejtelmeire.

Egy év után újabb állomás, Tiszakanyár következett, ahol tizennyolc évnyi munkával, és sok-sok tapasztalattal gazdagodott élete. Itt tapasztalta meg, mennyire fontos a gyermekek tanítása, nevelése során, a családi háttér, s főleg ismerni, tudni mi van a gyermekek mögött, mit hagynak otthon, mikor elindulnak az iskolába.

Pályájának utolsó állomása Kékce volt, itt is kapott útravalót, a tehetséges gyerekek támogatása, versenyeztetése, számára is nagy kihívás volt.

„Nehéz a pálya, sok önfeláldozást kíván, de örülök, hogy jó időben, jó helyen voltam” mondta gondolatait zárva.

Abban a szerencsében és megtiszteltetésben volt részem, hogy Irma néni és Jolika néni tanítványa lehettem, sokat tanultam tőlük nem csak a matematika, fizika, földrajz és biológia nyelvén, de emberségből, szorgalomból és tartásból, kitartásból egyaránt. S ha még fokozható a „szerencse” pályám kezdetén kollégái lehettem e két kiváló embernek és pedagógusnak.

Kívánok életükhöz jó egészséget, gyermekeik, unokáik és dédunokáik körében sok-sok örömet!

Nagy Enikő

MIHÁLY-NAPI VÁSÁR AZ ARANY

„Aki vesz, annak lesz,
vegyétek, vigyétek
teljék benne kedvetek”!

A régi magyar kultúra szerint szeptember 29-e Szent Mihály ünnepe.

E naphoz számos hagyomány fűződik, időjárással és gazdasággal kapcsolatosban.

A hagyományok ápolása közben történő együtt játszás, együtt munkálkodás, tervezetés örömtelivé, izgalmassá teszi a várakozás időszakát. Nem történt ez másként az idei évben sem, – hagyományainkat ápolva – immáron hatodik alkalommal került megrendezésre az őszi jeles napjai közül a Mihály-napi vásár. A vásározásra 2017. október 05. -én került sor, a kékcsei Arany Laci Művészeti Óvoda és Egységes Óvoda Bölcsődében. Úgy érzem, hogy ezen a jeles napon sikerült felidézniünk a régmúlt idők hangulatát.

A kishírók kikiáltották, megkezdődött a Mihály-napi vásár az óvodában

Mi történt régen és most?

Régen: Ezzel a nappal kezdődött az úgynevezett kifarangsang ideje, a lakodalmak őszi időszaka, ami Katalin napjáig (november 25-ig) tartott. Azonban ez a nap egyúttal a gazdasági év fordulója is volt. A pásztorok ilyenkor adtak számot a rájuk bízott jószágokról. A hagyomány szerint a Szent György-napkor legelőre hajtott állatokat

Mihály napján hajtották vissza a falvakba, ezért ekkor számoltatták el, szegődttették újra a pásztorokat, sőt, ekkor fizették ki őket.

Sokféle időjárással kapcsolatos szólás, közmondás ismeretes Szent Mihály napra vonatkozóan. Az Ipoly menti falvakban úgy tartották, ha a fecskék nem repültek el eddig a napig, akkor hosszú ősze lehet számítani: „Ha Szent Mihálykor még itt van a fecske, karácsonyig vígan legelhet a kecske”.

Mihály az Utolsó Ítélet arkangyala: Szent Mihály napjára már megforrt a déli szőlőhegyek – az évi átlagnál korábban szüretelt – szőlőinek bora. Ezért hívták a délmagyarországi területeken *Borszűrő Szent Mihály napjának*. Ekkortól lehetett szűrni a bort, ekkortól kezdődhetek a lakodalmak. Sok helyen Szent Mihály napja a szüret

megkezdésének időpontja volt. Országszerte emlékeztetések voltak a szentmihályi vásárokról, amelyeket a nagyobb városokban tartottak. Ez az időjárás még alkalmat adott arra, hogy a szabadban főzzenek és táncoljanak.

„Debrecenbe kéne menni...” – énekelték vidáman a gyerekek mindannyiunk örömére

Szeptember 29-e a vásárok és a búcsúk napjaként is ismert volt: Egyes területeken mai napig hagyomány a Szent Mihály-napi búcsú. Az oda látogatók megismerkedhetnek őszi korabeli mesterségekkel, s belekóstolhatnak a régi korok ízeibe. A vigadalmon pedig mindenki kedve szerint válogathat, a minőségi kézzel készült portékák és ékszerek között.

Kalap-, gomb-, alma-, perec árusok kínálták portékájukat

Most: Az előkészületeket követően végre eljött a várva várt vásár, a mi vásárunk napja, amelyre műsorral készültek a nagycsoportos gyerekek. A szülők felajánlásokkal, közösen gyűjtött hagyományörző portékákkal, az óvoda dolgozói, munkájukkal segítették elő, hogy ezt a őszi napot a vásározás különleges hangulatával emlékeztessék tegyük.

Kora reggeltől sürgés-forgás zajlott az óvoda udvaron, a szülők által felajánlott házi lekvárok, befőttek, dió, disztökök, gyümölcsök és sült sütőtökök kerültek az asztalokra. Kelendő portékák voltak mindezek mellett a gyermek-, és felnőtt ruhák, játékok.

A régi hagyományokat éltetve, a nagycsoportos gyerekeink vásári kikiáltókkal fogadták az érkező vendégeket, rövid kis műsorral lepték meg az idelátogatókat és az óvodás gyermekeket is.

Az ilyen találkozások azért fontosak, mert ezek a part-

LACI MŰVÉSZETI ÓVODÁBAN

nerkapcsolatok ápolását, az óvoda-iskola átmenetet szolgálják, valamint segít azon kis iskolások számára, akik még most ismerkednek a betűk és számok világával.

„Hogy a csibe, hogy...” dalos körjátékkal fejeződött be a nagycsoportosok műsora

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik felajánlásukkal támogatták

óvodánkat abban, hogy hagyományunkat tovább éltetve megrendezhettük idén is a Mihály-napi vásárt. Az iskolás gyerekek, pedagógusok, vendégek, szülők, valamint a falu apraja-nagyja a vásári forgatag különleges hangulatát átélve a vásárolt portékákkal, élményekkel gazdagodva térhettek haza.

Puskás Lászlóné
óvodapedagógus

Érdeklődően és kíváncsian várták az iskolások is, hogy megkóstolhassák a frissen sült sütőtököt

Vendég polgárőr szolgálat a Balaton parton!

A Gyenesdiás Polgárőr és Vízi Egyesület által meghirdetett „vendégpolgárőr szolgálat” ellátásán ebben az évben immár két alkalommal vettek részt megyénkbeli polgárőrök.

Vámos György, a Kékcsei Polgárőr Egyesület vezetője és **Horváth Kornél**, a Gyenesdiás Polgárőr és Vízi Egyesület

let titkára együttműködésének köszönhetően június 15-től – június 22-ig és augusztus 17-től – 24-ig szabolcsból tizenegy fő polgárőr teljesített bűnmegelőzési és járőrszolgálatot Gyenesdiás nagyközség strandjain, a gépkocsi parkolóban és a két strandot összekötő kerékpárúton.

Jó gyakorlatok átadása az Arany Laci Művészeti Bázisóvodában

Hatalmas feladatot kapott óvodánk tavasszal az "Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel" konferencia keretében Karcagon. Mint művészeti bázisóvoda olyan általunk már megvalósított jó gyakorlatokat prezentáltunk, amelyből más óvodák tanulhatnak és ötleteket meríthetnek. Nagy

Ez utóbbi egy korábbi közös program volt a szülőkkel az óvoda udvarán, ahol olyan tevékenykedtető játékokat játszottunk, ami kicsiket és nagyokat egyaránt megmozgatott

Jenőné Incike Egyesületünk elnöke, az óvodai művészeti alternatív program írója a bemutatott ötleteket 100%-ban jóváhagyta és további megvalósítását engedélyezte.

2017. október 17-18-án óvodánkba látogattak Bod-

roghalom, Sátoraljaujhely és Ricse néhány óvodapedagógusai, ahol videó felvételeken és fotósorozaton keresztül betekintést nyerhettek „Őszi jeles napjainkba” és az egészségünk megőrzését elősegítő „Egészséges leszel, mint a makk” projektünk megvalósításába.

Az őszi szüreti mulatságot Puskás Laci bácsi szőlőjében sikerült megvalósítani, ahol a nagycsoportosok megismerkedtek a szőlőszüret munkafázisaival, majd szívesen megkóstolták azt a mustot, amit ők préseltek. Jól esett a hagyományos szüreti kelt kalács a nap végén. Egy napsütötte délelőttön diót szedtünk, majd a bátor fiúk kalapáccsal az óvoda udvarán megtörték és megpirítottuk.

A település helyi hagyományait és az óvoda hagyományát figyelembe véve igyekeztünk olyan élményekhez juttatni gyermekeinket és a szülőket, mely pozitív érzelmeiket gazdagítja, szívesen gondolnak vissza ezekre a programokra és bátran vesznek részt a jövőben is az óvoda aktív életében. Ezt igazolta az a véleménykutató kérdőív is, melyet a hozzánk látogató óvodapedagógusok igazoltak vissza hozzánk. Sikerült olyan ötleteket meríteniük, amit a jövőben ők is szívesen beépítenek majd az óvodai életükbe.

A jó gyakorlatunk következő helyi prezentációja 2018 márciusában lesz megrendezve, amelyre már több óvoda is jelezte, hogy szívesen ellátogat hozzánk az ötleteink és tapasztalataink átadására. Várjuk őket nagy szeretettel!

Gerzsenyiné Hódos Ildikó
óvodapedagógus

„Liba galiba” játékunk alkalmából libatepertő krémet készítettünk, ahol az óvoda apraja – nagyja megkóstolhatta mindkettőt. Persze, hogy ez volt a világ legfinomabb tepertőkrémje!

ÁLDOZATTÁ VÁLÁS MEGELŐZÉSE

NOVEMBER 20. GYERMEKEK JOGAINAK VILÁGNAPJA

/kampány a gyermekek áldozattá/elkövetővé válásának megelőzésére/

Egy iskolakezdő gyermek számára megnyugtató lehet, ha megismeri az iskola környezetét. Célszerű még a tanévkezdés előtt lehetőleg gyalogosan felkeresni a választott intézményt, akkor is, ha később kocsival viszik majd a gyermeküket.

Figyeljenek arra, hogy miközben iskolába kísérik gyermeküket Ő maga is megtanuljon megbízhatóan közlekedni, egy idő után fogja kérni, hadd járjon egyedül. Adódhat olyan helyzet is, hogy délután nem ér a szülő oda időben az iskolához.

Erről beszéljenek a gyermekkel előre, - mérlegelve a gyermek korát, megbízhatóságát, valamint a távolságot - megítélésüktől függően, állapodjanak meg vele abban, hogy ne induljon el egyedül és várja meg Önöket az iskolában/iskola előtt, vagy épp nyugodtan induljon hazafelé, de mindenképpen legyen tekintettel az alábbiakra:

Értéktárgyait, pénzt biztonságos helyen tartsa.

A lakáskulcsot ne hordja feltűnően a nyakában.

Az utcán ne vegye elő mobiltelefonját, útközben ne kezdeményezzen, illetve ne fogadjon hívásokat, ne játsszon a készülékkel, illetve azt ne adja át semmilyen kérésre.

Gondoskodjon arról, hogy legyen a gyereknél olyan irat, amelyből megállapítható a gyermek kiléte és a szülők elérhetősége.

Mindig legyen információjuk a gyermek barátairól, hollétéről, mert baj esetén csak ennek tudatában van mód segíteni.

Ne bízson a gyermekekre nagyobb mennyiségű készpénzt.

Mindig beszélje meg a gyermekével, hogy ha bármi baja történne, kihez és hová fordulhat segítségért.

Ha az utcán idegen szólítja meg őket, sem útbaigazítás, sem pedig más indok alapján **ne tartsanak velük**, illetve **ne fogadjanak el semmit**. Legalább ilyen fontos tudniuk, hogy ilyen esetekről mindig érdemes beszámolni a szüleiknek.

Bátran szólítsák meg az egyenruhás rendőrt, ha veszélyben érzik magukat.

Gyermekekkel a munkaidő alatt is rendszeresen tartsák a kapcsolatot, például telefonon keresztül előre megbeszélt időpontokban.

Kisebb gyermekkel beszéljenek meg egy jelszót, ezáltal csak azzal mehet haza, aki ennek a titkos kódnak a birtokában van.

Amennyiben mégis bűncselekmény áldozatává válnának, kérjük, azonnal értesítsék a rendőrséget a **112-es** segélyhívó számon!

Gondolatok a reformációról

Habár minden évben megemlékezünk arról, hogy 1517. október 31-én Luther Márton kitűzte a wittenbergi vártemplom ajtajára 95 tételét, s ezzel útjára indult az egyház megújulása, ez az alkalom mégis más, különlegesebb, hiszen a reformáció 500 éves jubileumát ünnepeljük. Luther és a későbbi reformátorok fellépése nem csak az akkori Európa hitvilágát újították meg. Gondolkodásuk, tevékenységük globális erejű volt, a teológia határait átlépve a politikára, gazdaságra, különböző tudományágakra is hatással volt. De vajon mit jelent ma a reformáció?

A jelen, amiben élünk szintén megkívánja a hétköznapi embertől a megújulást az élet számos területén: munkában, magánéletben és a mindennapokban. De akarjunk többek lenni a hétköznapi emberről! Ha minden dolgunkra az evangéliumban keressük a választ, ha a Szentírás fényében akarunk megújulni, ahogyan Luther és a reformátorok tették, akkor elmondhatjuk, hogy a reformáció nem egy múltbeli cselekmény, nem egy történelmi esemény, hanem egy dinamikus eszme, feladat és cél. Észre kell vennünk, hogy a reformáció üzenete ma is ugyanaz, mint 500 éve: nem önmagunk, nem a teljesítményünk, nem a cselekedetünk tesz igazzá Isten előtt, hanem egyedül a Jézusba vetett hit. Törekedjünk hát minden nap a megújulásra, minden nap tegyünk valamit azért, hogy élő és szoros kapcsolat legyen Urunk és közöttünk, így megőrizve a reformáció örökségét a mára és a jövőre nézve is. Adja Isten, hogy így legyen!

ÜNNEPSÉG A REFORMÁCIÓ 500 ÉVES JUBILEUMA ALKALMÁBÓL A KÉKCSEI REFORMÁTUS TEPLOMBAN

A Kékcsei Református Egyházközség a reformáció 500 éves jubileuma alkalmából ünnepséget tartott 2017. október 22-én délután a református templomban. Először Ko-

csis István drámáját láthatták a jelenlévők, mely Árva Bethlen Katáról kapta a címét, az ő tragikus élettörténetét mutatta be. Az előadást Kocsiné Nyiscsák Emma reformáció-

hoz köthető gondolatai követték. Az ünnepi alkalmat énekszó és Balogh Benjámín szavalata színesítette. Végezetül Kölonthe Zsolt lelkipásztor megáldotta a templomkertben felállított kopjafát, melyre az emlékezés koszorúját Gerzsenyi András gondnok helyezte el. A kopjafát Réti Zoltán alsócsernátoni faragó mester készítette. Az emlékművet három évszám (1517, 1792, 2017) és Luther Márton jelmondata díszíti: „Erős várunk Néünk az Isten.” Az első évszám a reformáció emlékvét jegyzi, a második a templom építését szimbolizálja, a harmadik pedig a reformáció 500. évfordulójára és kopjafa felállításának az évére utal.

(ÁRVA) BETHLEN KATA

A templomban bemutatott monodráma főszereplője Kökényessy Ági volt, aki az erdélyi protestáns történelem egyik legfontosabb női alakját Árva Bethlen Katát személyesítette meg a darabban. A következő sorok a reformáció nagyasszonyának néhány fontosabb momentumát domborítják ki.

Bethlen Kata az erdélyi Bonyhán született 1700-ban, gróf Bethlen Sámuel negyedik gyermekeként. Nagybátyja nem más, mint Bethlen Miklós erdélyi kancellár.

A református hitben elmélyült leányt mostohatestvéréhez, a katolikus Haller Lászlóhoz kényszerítette feleségül az anyja. A házasság azonban nem tartott sokáig, férje 1719-ben pestisben meghalt. A házasság alatt született gyermekeket a Haller család erőszakkal elszakította Bethlen Katától, hogy a katolikus hitnek megfelelő neveltetést kaphassanak.

1722-ben a mindössze 22 éves özvegy férjhez ment a református gróf Teleki Józsefhez, akivel annak haláláig éltek egyetértésben. Harminckét évesen lett ismét özvegy, majd fájdalját erősítette, hogy a Teleki gyermekek néhány hónap alatt mind követték apjukat a sírba. Ezután nevezte el magát Árva Bethlen Katának. Ebbe a már-már elviselhetetlen veszteségsorozatba bárki más belerokkant volna, Kata azonban Istentől kapott erővel szolgálta ősei hitét és a rászoruló embereket is.

Olthévízen a támogatásával létrejött református gyülekezetnek fatemplomot, majd kőtemplomot, paplakot és iskolát építtet. Halott és elidegenedett gyermekei helyett református gyülekezetét tekintette családjának, mindent megtett annak gyarapodásáért.

Korának híres gyógyítója is volt, érdekelte az orvoslás tudománya. Gazdálkodott, malmot építtetett, szőlőt műveltetett. A befolyó pénzt templom- és iskolaépítésekre, szegény diákok iskoláztatására, könyvek megjelentetésére vagy vásárlására költötte. Mecénási tevékenységet is folytatott, például Bod Péter 26 éven át élvezte Bethlen Kata támogatását. Kéziratos és nyomtatott magyar művekből álló Magyar Bibliothecáját nagy becsben tartotta, halála után az Enyedi Református Kollégiumnak adományozta.

Egész életét Isten iránti mélységes szeretet, hit, hála és feltétlen bizalom jellemezte. Szorgalmazta a hitélet elmélyítését, a Szentírás és a vallásos irodalom olvasását, melyben ő maga járt elől jó példával.

Végül ötvenkilencedik évében (1759) Fogarason visszaadta lelkét Teremtőjének.

Kocsiné Nyicsák Emma

MÉG EGY REFORMÁCIÓT!

Még egy nagy reformot adj nekünk, Istenem,
Hogy hitünk dolgában végleges rend legyen!
Sok-sok mulasztásunk ne égessen tovább,
Ezerféle bűnnek ne húzzuk a jármát.

Lelki megújítást adj nekünk, Istenem,
Erőt, hogy járassunk e nehéz terepen!
Elnyel embereket a bűn ingoványra,
Neved, dicsőséged letaposva sárba...

Szívek újulását munkáld köztünk, Uram!
Szívtelenségünknek sok áldozata van.
Pusztulnak értékek, hullnak az emberek.
Rohanunk a vészbe, nem törődünk Veled.

Újuljon hitünk is, nyíljon meg az ajkunk,
Taníts imádkozni, könyörülj meg rajtunk!
Csak még egy reformot adj nekünk, Istenem,
Hogy hitünk dolgában végleges rend legyen.

Boros Gergely

Polgárőr Község

Az Önkéntes Polgárőrség Kékcsé-i Egyesület és Kékcsé Község Önkormányzata közösen, sikeresen pályázott a „Polgárőr Község” elnevezésű projektre, melynek célja azon községek önkormányzatainak elismerése, melyek vezető szerepet játszanak a polgárőr mozgalomban, valamint a helyi közrend, közbiztonság, a lakosság biztonságérzetének növelése érdekében hatékony támogatói és kezdeményezői a társadalmi bűnmegelőzésnek.

A Kékcséi egyesület megfelelt minden pályázati feltételnek, ugyanis hatékonyan, és eredményesen működő egyesület Kékcsé Község Önkormányzata mind anyagilag, mind erkölcsileg támogatja, rendelkeznek a képviselő-testület által is elfogadott bűnmegelőzési koncepcióval, továbbá Kékcsé bűnügyi helyzete stabil, s a társadalmi bűnmegelőzés keretében jelentős fejlődést tud felmutatni, melyet a helyi bűncselekmények számának csökkenése is igazol.

A Polgárőr Község címek ünnepélyes átadására 2017 június 24-én, szombaton, Nyíregyházán került sor, az Országos Polgárőr Nap keretében. A Kékcsé-i oklevelet Szekeres Katalin polgármester asszony és Vámos György a Polgárőrség Egyesület elnöke vették át a helyszínen.

Az Országos Polgárőr Szövetség elnökségének döntése által, a község és lakossága biztonságát szolgáló Polgárőrség támogatásáért, a „Polgárőr Község” kitüntető címet Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében Kékcsé kapta meg.

Idősek napja

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét az Idősek Világnapjává. Napjainkban kb. 600 millió hatvan év feletti személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is kétszereződhet, éppen ezért a gyorsan öregedő világban az idősek sokat segíhetnek –önkéntes munkával, tapasztalataik átadásával.

Évről-évre településünk önkormányzata és képviselő-testülete is igyekszik e napot az idősek, nyugdíjasok számára emlékeztetéssé tenni. Minden évben egyre többen csatlakoznak ehhez a rendezvényhez, s nem túlzok, ha azt mondom talán enyien még soha nem jelentek meg, mondhatom telház fogadta a szereplőket, akik áldozatos munkával, szabadidejüket nem kímélve, de nagy örömmel készültek erre a napra.

Szekeres Katalin polgármester és a Kékcei Alapszolgáltatási központ vezetőjének köszöntője után, az Arany János Általános Iskola tanulója Kovács Borbála vezetésével, Nyírségi táncokkal szórakoztatták a nagymamákat, nagypapákat.

Ezt követően meglepetés műsorok bemutatására került sor, az Alapszolgáltatási Központ dolgozóinak és az Idősügyi Infokommunikációs Program dolgozóinak közreműködésével.

A délután ízletes ebéddel, köszönhetően a Rétköz konyhája dolgozóinak, zenével jó hangulatban telt el.

Márai Sándor gondolataival kívánok jó egészséget, minden szép korú lakónknak.

„Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapiak néhány percét a rendkívülivel, az emberivel, a jóindulatúval és az udvariassal, tehát az Ünneppel!”

Nagy Enikő

Tisztelt Lakosság!

Kékce Község Önkormányzata az első világháború történelmi emlékeit őrző emlékművek rendbetétele, renoválása, helyreállítása témában a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány által kiírt, KKETTKK-CP-02 jelű kiírásra 2017-ben pályázatot nyújtott be, melyet támogatásban részesítettek. A szakmai bírálóbizottság döntése alapján a megítélt támogatási összeg 2

000 000 Ft. A támogatás összegéből az első Világháborús emlékmű áthelyezése, felújítása valósult meg. A felújított emlékmű immár az új, méltó helyén a Községi Köztemetőben található meg.

Köszönjük az Első Világháborús Centenárium Emlékbizottságnak a támogatását!

Kékce Község Önkormányzata